

## Sis mesos precipitats

### Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.  
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.  
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

**Redacció de Barcelona:** Rambla de Catalunya, 121,  
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.  
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

**Redacció de Palma:** Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-  
dreta. 07001-Palma.  
Telèfon i Fax: 971 720 763.

### Web:

http://www.eltemps.cat

**Correu electrònic:** eltemps@eltemps.net

**Subscripcions:** 902 131 025.  
subscriptions@eltemps.net

**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.

**Editor:** Eliseu Climent.

**Director general:** Vicent Sanchis.

**Director de continguts:** Àlex Milian.

**Coordinadora:** Sumpsi Palau.

**Redacció de València:** Víctor Maceda i Violeta Tena.

**Redacció de Barcelona:** Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.

**Producció:** Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

**Rubriques:** Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzomora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

**Corresponsals:** Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronant (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

**Col·laboradors:** Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

**Traductors:** Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

**Col·laboradors gràfics:** Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

**Disseny:** Ana Vanesa Prieto.

**Disseny de la capçalera:** Enric Satué.

**Disseny de la portada:** Toni Payà.

**Foto portada:** Jordi Play

**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

**Subscripcions:** Susanna Alacreu

**Administració:** Pilar Martí i Quica Sena.

**Fotomecànica i impressió:** Rotimpres.

*Aiguaviva (Gironès).*

**Dipòsit legal:** V-853-1984.

L'11 de Setembre del 2012 Catalunya va viure una eufòria sense precedents en la història immediata. Centenars de milers de persones van col·lapsar bona part de l'Eixample i van rebentar totes les previsions més optimistes. L'èxit de la convocatòria no va ser improvisat. A partir de la publicació de la sentència del Tribunal Constitucional que mutilava l'Estatut dos anys abans, la part més activa i eficaç de la societat civil es va mobilitar per buscar alternatives cíviqües al fracàs polític. Hi va haver una primera gran manifestació el 10 de juliol del 2010. Hi va haver, també, els centenars de consultes sobiranistes que es van escampar per tota la geografia fins a arribar a la mateixa capital del país. I la constitució de l'Assemblea Nacional Catalana, que ara ha fet també un any i que va aportar la logística necessària perquè la Diada convoqués tanta i tanta gent a Barcelona. L'11 de Setembre no va evidenciar una protesta o una discrepància, com dos anys abans, sinó una afirmació carregada d'esperança.

Però amb sis mesos, viscuts intensament, n'hi ha hagut prou per a constatar que el camí cap a un estat propi no és tan fàcil com el carrer desitjava. Encara sota els efectes de la manifestació i després de confirmar que Mariano Rajoy no estava disposat a considerar el finançament de Catalunya com "un cas a part", Artur Mas va convocar eleccions demanant a l'electorat una "majoria extraordinària". Les urnes van dir una altra cosa. Una gran majoria, sí, es va decantar per aquelles opcions que, d'una manera o d'una altra, consideren que Catalunya és una nació que té dret a decidir. Una majoria més migrada, però encara majoria, van votar forces que propugnen clarament un estat català. I finalment, una majoria més exigua va atendre la crida del candidat de Convergència i Unió. El *procés* podia continuar, però el liderat moral i polític n'eixia debilitat.

Des de l'endemà de les eleccions, el camí cap a la consulta, l'exercici del dret a decidir, s'ha mantingut, però les dificultats s'han multiplicat. Hi ha empresaris i grans executius que abans callaven per prudència i que ara s'hi manifesten clarament en contra. Hi ha l'acció de l'estat, coordinada en tots els fronts i que abraça totes les institucions i els partits, per dissuadir amb contundència el sobiranisme. Hi ha, fins i tot, la guerra bruta. Una guerra que cap estat no reconeixeria mai obertament però que també és efectiva i que busca deixar en evidència els dirigents i les forces que lideren aquest *procés*. Tot plegat ha refredat els ànims i comença a escampar-se una sensació de desànim. Només en sis mesos, almenys en aparença, l'eufòria ha deixat pas a la incertesa.

## Als nostres lectors

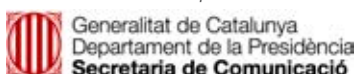


### Falles una mica més folles

Aquesta setmana Àlex Milian repassa el mig any de vertigen que es va obrir amb l'11 de Setembre passat i que ha acabat amb un nou recurs del govern de l'estat, que portarà al Constitucional la declaració de sobirania del Parlament. També Miquel Payeras, des de Mallorca, explica la nova polèmica que volta la figura, sempre controvertida, del magnat Juan March. A instàncies d'una dona valenciana que diu ser-ne filla natural, el jutge ha decidit exhumar el cadàver del banquer i aclarir la qüestió. Al País Valencià, un any més s'han fet falles.

Violeta Tena repassa els símptomes d'uns canvis, per a bé, que han trigat dècades a prendre una certa volada.

Amb el suport:



Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.